

намѣрилъ че тѣ съвсѣмъ удовлетворявѣтъ на това условие, той открылъ три закона, които ся наричажтъ законы на Кеплеръ, спорѣдъ които става мърдането на планетытѣ около слѣнцето. Ето гы тѣзы законы:

1. Планетытѣ ся мърдятъ около слѣнцето по еллипсиси, въ единъ изъ фокусытѣ на които ся намира слѣнцето.

2. Площьтѣ, които описва радиусъ-векторъ на планетытѣ, сѫ пропорционални на времената.

3. Квадратътѣ отъ времената на обрѣщанията на планетытѣ около слѣнцето ся относятъ по между си, какъто кубоветѣ на срѣднитѣ имъ разстояния отъ слѣнцето.

Имахме вече случай да упомянемъ за първите два закона, когато хоротувахме за видимото мърдане на слѣнцето около земята, което е нищо друго, освѣнъ истинско мърдане на земїжтѣ. Това дирнето, като удовлетворява на първите два Кеплерови закони, служи за едно отъ доказателствата на Коперниковото мнѣнне, че земята е планета. Още по голяма сила получва това мнѣнне, ако сравнимъ времето на земното въртение около слѣнцето съ времената на въртѣнието около другытѣ планети; къквато планета и да изберемъ за това, третыйтъ Кеплеровъ законъ си остава вѣренъ и за земїжтѣ. И тѣй става несъмнѣнио, че земята дѣйствително е планета, коя ся мърда заедно съ другытѣ около слѣнцето.

ЗАДАВКА. Да ся провѣри третыйтъ Кеплеровъ законъ върху планетытѣ Марсъ и Венера, сидерическитѣ имъ обрѣщания сѫ 683 дн., 23 час. и 224 дн. 20 час., а разстоянията имъ отъ слѣнцето 1,537 и 0,7233.

109. ЕЛЕМЕНТЫТѢ НА ЕЛЛИПТИЧЕСКОТО МЪРДАНIE
 Ако орбитытѣ на планетытѣ бяхъ кржове и площьтѣ имъ съвпадахъ съ площьтѣ на еклиптикѣ, то достатъчно бѣше да ся знае местото на планетѣтѣ въ никакое време, радиусътъ на нейнѣтѣ орбитѣ и времето на обрѣщанието около слѣнцето (което впрочемъ може да ся изведе изъ 3-й Кеплеровъ законъ), за да ся опредѣли местото ѝ въ сяко друго време. Нѣ орбитытѣ на планетытѣ сѫ еллипсиси, площьтѣ на които не съвпадатъ съ площьтѣ на еклиптикѣ; отъ това за да може да ся исчисли мястото на планетѣтѣ, тряба да